

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.145 van 21 juni 2016
in de zaak A. 214.179/IX-8533**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Emmanuel Jacubowitz en Anthony Poppe
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij:

Nathalie BETSCH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jens Mosselmans en Thomas Eyskens
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 november 2014, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 31 augustus 2014 waarbij Nathalie Betsch wordt benoemd tot rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Nathalie Betsch heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 8 januari 2015. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 juni 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, de tussenkomende partij en advocaat Jens Mosselmans, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. In het Belgisch Staatsblad van 31 januari 2014 wordt het ambt van rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel vacant verklaard. Het betreft twee vacante betrekkingen (één vanaf 1 september 2014 en één vanaf 1 april 2014) met subsidiaire benoeming tot rechter in de arbeidsrechtbank te Leuven.

3.2. Met toepassing van artikel 259ter, § 1, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek wordt aan de eerste voorzitter van het arbeidshof te Brussel gevraagd een gemotiveerd schriftelijk advies uit te brengen betreffende de kandidaten, onder wie verzoeker en de tussenkomende partij.

Ten aanzien van verzoeker wordt op 27 maart 2014 een advies ‘met voorbehoud’ verleend. Over de tussenkomende partij wordt, eveneens op 27 maart 2014, een ‘zeer gunstig zelfs uitstekend’ advies uitgebracht.

3.3. Op 9 april 2014 formuleert verzoeker opmerkingen bij het advies ‘met voorbehoud’.

3.4. De korpschef van verzoeker verleent op 3 april 2014 een ‘gunstig tot zeer gunstig’ advies. Het advies wijst wel op enige minpunten. Met een brief van 16 april 2014 formuleert verzoeker zijn opmerkingen op het advies van zijn korpsoverste.

3.5. Zowel verzoeker als de tussenkomende partij verkrijgen van de Raad van de Nederlandstalige orde van advocaten te Brussel een ‘zeer gunstig’ advies.

3.6. Op 3 juni 2014 beslist de Nederlandstalige benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie om de tussenkomende partij en A.D. voor te dragen voor de twee vacante betrekkingen.

3.7. Bij koninklijke besluiten van 31 augustus 2014 worden A.D. en de tussenkomende partij benoemd. De Koning motiveert met betrekking tot de in de huidige zaak bestreden benoeming van de tussenkomende partij:

“Gelet op het Gerechtelijk Wetboek, de artikelen 100, 186bis, 190 en 259ter;

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, de artikelen 43§ 5 en 43quinquies § 1;

Overwegende dat het ambt van rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel met een benoeming in subsidiaire orde tot rechter in de arbeidsrechtbank te Leuven, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 31 januari 2014, vacant is sedert 1 april 2014;

Overwegende dat dient te worden voorzien door de benoeming van een ééntalige Nederlandstalige kandidaat;

Overwegende dat mevr. Betsch Nathalie, plaatvervangend rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel, houder is van het diploma van licentiaat in de rechten in de Nederlandse taal;

Overwegende dat de door de wet voorziene adviezen werden gevraagd op 13 maart 2014;

Overwegende dat deze adviezen werden uitgebracht binnen de wettelijke termijn;

Overwegende dat de Nederlandstalige Benoemings- en Aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie op 8 mei 2014 werd verzocht een voordracht te verrichten;

Overwegende dat betrokkene, met de vereiste meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen, door deze commissie werd voorgedragen voor de vacante plaats van rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel met een benoeming in subsidiaire orde tot rechter in de arbeidsrechtbank te Leuven, op basis van volgende motivering:

‘Blijkens de uitgebrachte adviezen is voor deze vacante plaats van rechter vraag naar een kandidaat die in staat is de materies te behandelen die behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank, met name het arbeidsrecht, het socialezekerheidsrecht, het strafrecht en de collectieve schuldenregeling) en die een hoog werktempo weet aan te houden. Van de voor te dragen kandidaat wordt een goede kennis van het burgerlijk-, het sociaal- en het straf(proces)recht verwacht, een goede mondelinge en schriftelijke uitdrukkingsvaardigheid, een goede besluitvaardigheid, een groot rendement, met aandacht voor kwaliteit, een goede zin voor onthaal, luisterbereidheid en communicatie ten aanzien van de rechtszoekende, stiptheid, zin voor overleg, meertaligheid en een grote openheid van geest. De voor te dragen kandidaat dient onmiddellijk in staat te zijn binnen de maand kwalitatief goede vonnissen te redigeren en dient hiervoor te beschikken over een grote werkracht en over een positieve ingesteldheid.

[A.D.] wordt heden door de Nederlandstalige benoemings- en aanwijzingscommissie reeds voorgedragen voor een andere vacan-

te plaats van rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel.

Nathalie Betsch behaalde in 1999, met onderscheiding, het diploma van licentiaat in de rechten.

Zij behaalde in 2000, tevens met onderscheiding, de academische graad van gediplomeerde in de gespecialiseerde studies van bedrijfsjurist.

Zij is houder van het getuigschrift van beroepsbekwaamheid voor de uitoefening van gerechtelijke functies sedert 4 mei 2010.

Van 17 oktober 2000 tot 31 oktober 2010 was zij advocaat aan de balie te Brussel. Als advocaat was zij gespecialiseerd in het arbeids- en het socialezekerheidsrecht. Zij was in de periode 2008-2010 tevens deeltijds praktijkassistent aan het instituut voor arbeidsrecht van de Katholieke Universiteit Leuven. Sedert 2010 is zij assistent en wetenschappelijk medewerker aan het instituut voor arbeidsrecht van de KULeuven. Zij bereidt een doctoraal proefschrift voor met als titel 'Arbeidsongeschiktheid in het arbeidsrecht. Een juridisch onderzoek naar de re-integratie van arbeidsongeschikte werknemers op de arbeidsmarkt.'

Sinds 8 april 2013 is de kandidate plaatsvervangend rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel.

De kandidate kan voorts onder meer bogen op een ervaring als spreker op diverse studiedagen. Zij is tevens auteur van een groot aantal juridisch-wetenschappelijk publicaties.

Uit het dossier blijkt de bijzondere aandacht van de kandidate voor opleiding en permanente vorming. Zij heeft onder meer een groot aantal opleidingen binnen het domein van het sociaal recht gevolgd.

Van de eerste voorzitter van het arbeidshof te Brussel verkrijgt de kandidate het advies 'zeer gunstig zelfs uitstekend'. Daar niet in een dergelijke eindbeoordeling is voorzien wordt dit advies geacht een zeer gunstig advies te zijn. Volgens de eerste voorzitter beschikt de kandidate over een zeer goede kennis van het burgerlijk-, het gerechtelijk- en het sociaal recht. Zij behandelde als advocaat alle materies van het arbeidsovereenkomstenrecht en behandelde als assistent de materies ziekte- en invaliditeit, arbeidsongevallen en beroepsziekten. Als plaatsvervangend rechter behandelt zij dossiers arbeidscontracten, discriminatie en pesterijen. De kandidate is, aldus de eerste voorzitter, zowel mondeling als schriftelijk zeer uitdrukkingsvaardig, zij getuigt van een goede besluitvaardigheid en van een goed onthaal van de rechtszoekende en beschikt over een grote aanleg voor overleg en diplomatie, alsmede over een grote openheid van geest. De door haar als plaatsvervanger opgestelde vonnissen zijn zeer goed. De kandidate is onmiddellijk inzetbaar.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brussel verleent eveneens een zeer gunstig advies aan de kandidate. Nathalie Betsch wordt door haar korpschef onder meer geloofd omwille van haar

goede kennis van het recht, haar uitstekende uitdrukkingsvaardigheid en haar zeer goede besluitvaardigheid. Als plaatsvervangend rechter slaagt zij erin om tijdig goed gemotiveerde en juridisch en feitelijk goed onderbouwde vonnissen uit te spreken. De kandidate heeft een uitgesproken interesse voor juridische opzoeken en voor opleiding. Zij is zeer sociaal geëngageerd, stipt, open van geest en beschikt over een groot aanpassingsvermogen. Onder meer gelet op de diverse beroepservaring van de kandidate, haar specialisatie in het sociaal recht en haar uitgesproken belangstelling voor de zorg voor de zwakkeren in de samenleving besluit de voorzitter dat de kandidate ten volle beantwoordt aan het profiel van een rechter in een arbeidsrechtbank. Haar zeer goede talenkennis en ervaring betreffende zaken met internationale aspecten maakt haar bovendien zeer geschikt voor de arbeidsrechtbank te Brussel. Nathalie Betsch is een uitstekende kandidate voor de functie van rechter in de arbeidsrechtbank te Brussel, waar zij onmiddellijk ten volle inzetbaar zal zijn, dit mede door haar ervaring als plaatsvervangend rechter die effectief al meerdere zittingen heeft voorgezeten.

Vanwege de stafhouder van de Brusselse balie verkrijgt de kandidate een zeer gunstig advies. De stafhouder wijst in zijn advies onder meer op de bijzondere vertrouwdheid van de kandidate met het arbeidsrecht, op haar ervaring als plaatsvervangend rechter in de arbeidsrechtbank te Brussel, op haar besluitvaardigheid en op haar correcte wijze van onthaal en communicatie met de rechtszoekende. Men acht haar uiterst bekwaam en geschikt voor het gewenste profiel.

Gedurende de hoorzitting maakt Nathalie Betsch een zeer gedreven, uiterst correcte en sterk gemotiveerde indruk. Zij weet vlot en to the point te antwoorden op de vragen die haar door de commissie worden gesteld en blijkt te beschikken over een doorleefde visie inzake het functioneren van een rechter in de arbeidsrechtbank te Brussel. De commissie is van oordeel dat de kandidate over alle vereiste persoonlijke en juridische vaardigheden en kwaliteiten beschikt om een zeer goed rechter te worden in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel. Met haar gedegen kennis van het arbeids- en socialezekerheidsrecht, haar uitgebreide en diverse professionele ervaring, haar aandacht voor opleiding en opzoeking, haar besluitvaardigheid, haar ervaring als plaatsvervangend rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel, haar aandacht voor onthaal van en communicatie met de rechtszoekende, haar zeer sterke motivatie en haar engagement beantwoordt zij ten volle aan het gevraagde profiel en is zij onmiddellijk inzetbaar als rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel.

XXXX behaalde in 1994 het diploma van licentiaat in de rechten. Hij behaalde, in 1998, met onderscheiding, ook het diploma van gediplomeerde in de gespecialiseerde studies van het sociaal recht. De kandidaat is houder van een getuigschrift van kennis van de

Franse taal in de zin van artikel 43quinquies van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken. Hij is tevens onder meer houder van het getuigschrift van de gespecialiseerde opleiding management voor magistraten. De kandidaat was advocaat aan de balie te Gent van september 1994 tot oktober 1998. Hij was gerechtelijk stagiair bij het parket bij de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 1 oktober 1998 tot 15 augustus 2000 en was substituut-arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank te Oudenaarde van augustus 2000 tot en met september 2009. Sedert oktober 2009 is hij substituut-arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank te Brussel. Uit het dossier blijkt dat de kandidaat zich op zeer regelmatige tijdstippen bijschoolt. Van de eerste voorzitter van het arbeidshof te Brussel verkrijgt de kandidaat het advies 'met voorbehoud'. Van de arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank te Brussel verkrijgt de kandidaat het advies 'gunstig tot zeer gunstig'. De commissie heeft kennis genomen van de schriftelijke en de mondelinge opmerkingen die de kandidaat tegen deze adviezen heeft ingebracht. De stafhouder van de balie te Brussel verleent een zeer gunstig advies bij de kandidatuur van XXXX voor het vacante ambt van rechter in de arbeidsrechtbank te Brussel.

Gedurende de hoorzitting maakt XXXX een correcte indruk. Hij antwoordt rustig en doordacht op de vragen die hem door de commissie worden gesteld en geeft hierbij blijk van een doorleefd beeld inzake de taken en de verantwoordelijkheden van een rechter in de arbeidsrechtbank. Gevraagd naar zijn motivatie voor deze vacante plaats, dit mede gelet op eerdere postulaties van de kandidaat, onder meer voor korpschef en voor vrederechter, stelt de kandidaat steeds te zijn aangetrokken tot de functie van vrederechter en laat hij gelden dat men in staat dient te zijn om diverse materies te behandelen en diverse functies te bekleden. Hoewel zij aandacht heeft voor de professionele verdiensten van de kandidaat, meent de commissie dat vragen rijzen naar de concrete redenen die ten grondslag liggen aan het uitzonderlijk breed postuleren van de kandidaat in het algemeen en derhalve naar zijn concrete motivatie voor deze specifieke vacante plaats in het bijzonder. Een en ander maakt Nathalie Betsch, die ongetwijfeld blijk geeft van een positieve en concrete motivatie naar het te begeven ambt van rechter in de arbeidsrechtbank te Brussel toe, meer geschikt voor deze vacante plaats.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat Nathalie Betsch de meest bewaarde en geschikte kandidaat is voor deze vacante plaats.'

Overwegende dat uit wat voorafgaat tevens blijkt, dat betrokkene aan alle wettelijke benoemings- en taalvoorwaarden voldoet;

Overwegende dat de Nederlandstalige Benoemings- en Aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie de lijst met de voorgedragen kandidaat en de niet-voorgedragen kandidaten, het proces-verbaal van voordracht aan de Minister van Justitie heeft medegedeeld, tegen gedagtekend ontvangsbewijs, op 17 juni 2014;

Overwegende dat de voordracht van deze commissie uitdrukkelijk en afdoende gemotiveerd is;
Overwegende dat op grond van bovenstaande motivering, tot benoeming van de voorgedragen kandidaat dient te worden overgegaan.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. In haar laatste memorie wijst de verwerende partij erop dat in het Belgisch Staatsblad van 3 juni 2015 een oproep tot kandidaten bekendgemaakt werd voor het ambt van rechter bij de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel, waarvoor verzoeker niet gepostuleerd heeft, voor wat nochtans dezelfde betrekking is als die welke het voorwerp uitmaakt van dit beroep.

Door na te laten zich kandidaat te stellen voor de nieuwe vacature met betrekking tot dezelfde functie, heeft verzoeker er volgens de verwerende partij zelf aan verzaakt het ambt uit te oefenen. Hij beschikt dan ook niet over een actueel belang om de nietigverklaring te vragen van de beslissingen genomen in het kader van de vorige aanwijzing.

5. Verzoeker antwoordt dat hij nog steeds de betrachting heeft om zelf de functie van rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel op te nemen. Hij meent onmogelijk verplicht te kunnen worden zich kandidaat te stellen voor navolgende gelijkaardige betrekkingen, enkel om zijn actueel belang te handhaven. Hij licht toe waarom de door de verwerende partij aangevoerde rechtspraak van de Raad van State niet dienstig is in de thans voorliggende zaak. Verzoeker meent dat hij zich bezwaarlijk opnieuw moet onderwerpen aan een nieuwe selectieprocedure, louter als proceshouding, vooraleer de Raad uitspraak heeft gedaan over zijn kritiek omtrent het objectief verloop van deze procedure. Het gebrek aan objectiviteit van de Hoge Raad voor de Justitie heeft verzoeker hard geraakt, zodat hij des te meer een uitspraak wenst over zijn beroep zonder opnieuw te moeten postuleren.

Beoordeling

6. Het voorliggende beroep is gericht tegen een koninklijk besluit waarbij de tussenkomen­de partij wordt benoemd tot rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel. In geval van vernietiging van dat besluit komt verzoeker opnieuw in aanmerking om in het bedoelde ambt benoemd te worden. Uit het enkele feit dat hij zich niet kandidaat gesteld heeft voor een latere vacature in eenzelfde ambt, kan niet worden afgeleid dat verzoeker geen belangstelling meer heeft voor het ambt dat de tussenkomen­de partij bekleedt. Uit de verklaringen van verzoeker is overigens gebleken dat hij wel degelijk nog belang stelt in dat ambt en dat hij een uitleg kan geven voor het feit dat hij zich niet kandidaat gesteld heeft voor de latere vacature.

7. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8. Het eerste middel is geput uit de schending van artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat om één of andere reden de korpschef van de arbeidsrechtbank te Brussel – korpschef van het rechtscollege waar de benoeming moet geschieden – geen advies heeft verstrekt. Ook zijn blijkbaar de in artikel 319, eerste lid, tweede zin, of artikel 319, tweede lid, tweede zin, GerW bedoelde magistraten niet in de mogelijkheid geweest advies te verstrekken. De redenen waarom noch de korpschef, noch de vervanger overeenkomstig artikel 319 GerW

advies konden verstrekken, blijken niet uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier. Ondanks het feit dat verzoeker reeds op 9 april 2014 daaromtrent bezwaar maakte, heeft zulks niet geleid tot enig onderzoek, laat staan tot enige verantwoording op grond waarvan aan dit bezwaar kan worden voorbijgegaan. In elk geval is dit niet tot uitdrukking gebracht.

9. In de memorie van wederantwoord repliceert verzoeker als volgt op de stelling van de verwerende partij, dat op het ogenblik van de bestreden benoeming de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel nog niet bestond en er bijgevolg nog geen korpschef of een andere magistraat in de zin van artikel 319, 2°, GerW beschikbaar was voor het verlenen van een advies:

“De verwerende partij kan de motivering van de bestreden beslissing niet aanvullen middels een memorie van antwoord, zulks geldt des te meer wanneer voorafgaand aan de procedure de verzoekende partij zijn bezwaar daaromtrent heeft kenbaar gemaakt en daar op geen enkele wijze is mee rekening gehouden.[...]

De schending van de formele motiveringsplicht kan niet worden goedge maakt.

De laattijdige verantwoording is bovendien niet correct. De Nederlandstalige Arbeidsrechtbank te Brussel vormt een ont dubbeling van de vroegere Arbeidsrechtbank te Brussel. De (overige) magistraten zijn aldaar van rechtswege herbenoemd. In elk geval wijst de verwerende partij nog steeds geen enkele rechtsregel aan op grond waarvan dan zou kunnen worden aangenomen dat de Eerste voorzitter van het Arbeidshof te Brussel dan wel advies zou moeten verlenen.”

10. In zijn laatste memorie stelt verzoeker dat hij volhardt in zijn kritiek, inzonderheid wat de schending van de formele motiveringsplicht betreft.

Beoordeling

11. Artikel 259ter, § 1, eerste lid, 1°, GerW leert dat de minister van Justitie een gemotiveerd schriftelijk advies moet vragen over de kandidaat aan “de korpschef van het rechtscollege [...] waar de benoeming moet geschieden”.

12. Verzoeker betwist niet dat op het ogenblik van de adviesaanvraag (nog) geen korpschef was aangewezen voor de (nieuwe) Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel, noch een waarnemend voorzitter was aangewezen door de eerste voorzitter van het arbeidshof.

Overeenkomstig artikel 154/1 van de wet van 1 december 2013 ‘tot hervorming van de gerechtelijke arrondissementen en tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op een grotere mobiliteit van de leden van de rechterlijke orde’, zoals ingevoegd bij wet van 21 maart 2014, oefent de eerste voorzitter van het arbeidshof te Brussel in dat geval “zelf de functie [van korpschef] uit”.

Laatstgenoemde bepaling heeft uitwerking met ingang van 20 december 2013.

Hieruit volgt dat het op 27 maart 2014 door de eerste voorzitter van het arbeidshof te Brussel over verzoeker verleende advies geacht moet worden te zijn gegeven door de korpsoverste van de kandidaat, als bedoeld bij artikel 259ter, § 1, eerste lid, 1°, GerW.

13. De formelemotiveringsplicht vereist bij een benoemingsbesluit zoals het voorliggende dat uit het besluit moet kunnen worden afgeleid welke redenen het bestuur ertoe gebracht hebben de ene kandidaat boven de andere te verkiezen. Dit betekent dat het bestuur de criteria aanwijst op grond waarvan het er uiteindelijk toe gekomen is aan de benoemde de voorkeur te geven, hetgeen de teleurgestelde kandidaten moet toelaten in te zien op grond van welke objectieve en pertinente criteria zij werden voorbijgegaan.

Noch de formelemotiveringsplicht, noch het zorgvuldigheidsbeginsel vergen van de benoemende overheid dat zij in de motivering van haar benoemingsbesluit daarenboven uitlegt waarom het bij wet voorgeschreven en

regelmatig ingewonnen advies van de eerste voorzitter van het arbeidshof wel degelijk geacht moet worden het advies van de korpsoverste te zijn.

Overigens, ten overvloede: door in de considerans van het benoemingsbesluit te refereren aan artikel 259*ter* GerW en vast te stellen “dat de door de wet voorziene adviezen werden gevraagd op 13 maart 2014” en “dat deze adviezen werden uitgebracht binnen de wettelijke termijn”, wordt de Koning geacht ervan uit te gaan dat de toepassingsvoorwaarden van bedoeld artikel vervuld zijn.

14. Het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

15. Het tweede middel is geput uit de schending van artikel 259*ter*, § 4, GerW en van de formelemotiveringswet van 29 juli 1991.

Het is de vaste werkwijze van de Nederlandstalige benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor Justitie, zo merkt verzoeker op, om onmiddellijk nadat het horen van de kandidaten voor een vacante betrekking is beëindigd, bij wijze van stemming een besluit te nemen welke kandidaat wordt voorgedragen en welke kandidaten niet worden voorgedragen. Die dag zelf nog wordt vervolgens bekendgemaakt – op de website van de Hoge Raad – welke kandidaat wordt voorgedragen.

In de voorliggende zaak heeft zulks plaatsgevonden op 3 juni 2014. Op het ogenblik van de stemming, de voordracht alsook de publicatie ervan is het proces-verbaal waarvan sprake in artikel 259*ter*, § 4, GerW nog niet opgesteld, laat staan ondertekend door de voorzitter en een lid. Zulks houdt volgens verzoeker in dat het besluit van voordracht tot stand is gekomen en het resultaat

ervan is bekendgemaakt zonder dat de motieven waarop dat besluit thans zegt te steunen, vaststonden. Het proces-verbaal waarin de motieven worden vermeld is immers noodzakelijkerwijs slechts opgesteld en ondertekend ná het besluit van de voordracht.

Het besluit van voordracht steunt derhalve niet op vooraf of samen met dat besluit vastgestelde en mede ter stemming gelegde motieven en is bijgevolg niet rechtsgeldig gemotiveerd, wat afkleurt op de wettigheid van het benoemingsbesluit.

16. In de memorie van wederantwoord en in zijn laatste memorie stelt verzoeker nog dat uit niets blijkt dat de motieven die na de geheime stemming worden veruitwendigd in het proces-verbaal van de voordracht zijn bevestigd of goedgekeurd. Er kan niet eens worden gecontroleerd of het collegiaal orgaan de motivering in gezamenlijk overleg heeft opgesteld; de motieven zijn niet vaststaand.

Beoordeling

17. Een beslissing waarbij de benoemingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie overeenkomstig artikel 259ter, § 4, GerW aan de minister van Justitie voorstelt een kandidaat tot rechter te benoemen is geen beslissing die onderworpen is aan de formelemotiveringswet van 29 juli 1991, aangezien de benoemingscommissie dan niet optreedt als een administratieve overheid in de zin van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

In zoverre het middel uitgaat van het tegendeel, faalt het naar recht.

18. In zoverre de benoeming overeenkomstig artikel 151, § 4, tweede lid, van de Grondwet geschiedt “op gemotiveerde voordracht van de bevoegde benoemings- en aanstellingscommissie [...] overeenkomstig de modalitei-

ten bij de wet bepaald”, preciseert artikel 259ter, § 4, GerW hieromtrent dat de voordracht “gebeurt bij meerderheid van twee derden van de uitgebrachte stemmen op grond van criteria die betrekking hebben op de bekwaamheid en geschiktheid van de kandidaat”, dat van “de met redenen omklede voordracht [...] een proces-verbaal [wordt] opgemaakt dat door de voorzitter en een lid van de benoemingscommissie wordt ondertekend” en dat de benoemingscommissie binnen veertig dagen na het verzoek tot voordracht “de lijst met de voorgedragen kandidaat en de niet-voorgedragen kandidaten” en “het proces-verbaal van voordracht” aan de minister van Justitie meedeelt.

19. De door verzoeker in zijn inleidend verzoekschrift beschreven handelwijze is niet onverenigbaar met de aangehaalde bepaling, die wel degelijk ziet op twee documenten, namelijk een lijst met de voorgedragen kandidaat en de niet-voorgedragen kandidaten evenals het proces-verbaal van voordracht, dat wordt opgesteld nadat de bedoelde lijst is vastgesteld. Enkel de voordracht dient te worden gemotiveerd. Anders dan verzoeker betoogt, eist de wetgever niet dat het proces-verbaal van voordracht nog staande de vergadering wordt opgesteld, goedgekeurd en ondertekend. Het naderhand opstellen en goedkeuren ervan tast de wettigheid van de voordracht en de eruit volgende benoeming niet aan.

Overigens mag een door geen enkele wetsbepaling voorgeschreven, louter informatieve mededeling op het internet ten dienste van het publiek niet worden verward met een beslissing.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat er tijdig een behoorlijk ondertekend proces-verbaal van de met redenen omklede voordracht evenals de lijst met de voorgedragen kandidaat en de niet-voorgedragen kandidaten aan de minister is toegezonden.

De formelemotiveringsplicht, zoals ter uitvoering van artikel 151 van de Grondwet nader omschreven in artikel 259ter, § 4, GerW, is niet

geschonden. Een andere schending van de procedure neergelegd in artikel 259ter, § 4, GerW is evenmin aangetoond.

In die mate is het middel ongegrond.

20. In zijn latere procedurestukken trekt verzoeker in twijfel of de uitgeschreven motivering wel overeenstemt met de redenen die de benoemingscommissie tot de voordracht hebben geleid. Daargelaten of verzoeker hiermee geen nieuwe grondslag geeft aan het middel, zij vastgesteld dat de Raad op deze grieven niet kan ingaan nu verzoeker nalaat het proces-verbaal van valsheid te betichten en de voor die procedure noodzakelijke stappen te ondernemen bij de bevoegde rechter.

21. Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

22. Het derde middel is ontleend aan de schending van “artikel 259ter, § 4, Gerechtelijk Wetboek, de artikelen 10 en 11, Grondwet (gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel), de artikelen 2 en 3, Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker geeft de volgende toelichting bij het middel:

“Voordracht van de Hoge Raad voor Justitie

26. De voordracht door de Nederlandstalige benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie maakt weliswaar melding van de verschillende adviezen, maar gaat hier niet in concreto op in.

Er wordt weliswaar beweerdelijk akte genomen van de mondelinge en schriftelijke opmerkingen van de verzoekende partij op de verleende adviezen, maar er wordt op geen enkele wijze toegelicht op welke wijze re-

kening wordt gehouden met deze mondelinge en schriftelijke bezwaren, laat staan dat enige verantwoording blijkt op grond waarvan een beoordeling blijkt van de geuite bezwaren. In elk geval is zulks niet tot uitdrukking gebracht.

De concrete vergelijking heeft enkel betrekking op de (beweerde) motivatie van de verzoekende partij voor de vacante plaats. De Nederlandstalige benoemings- en aanwijzingscommissie meent dat 'vragen rijzen naar de concrete redenen die ten grondslag liggen aan het uitzonderlijk breed postuleren van de kandidaat in het algemeen en derhalve naar zijn concrete motivatie voor deze specifieke vacante plaats in het bijzonder'.

Zulks heeft niets, minstens zeer weinig te maken met de opdracht om de voordracht te doen 'op grond van criteria die betrekking hebben op de bekwaamheid en geschiktheid van de kandidaat' overeenkomstig artikel 259ter §4, tiende lid, Gerechtelijk Wetboek. De verzoekende partij verwijst uitdrukkelijk naar de motivering bij zijn kandidatuurstelling.

De bekwaamheid en geschiktheid van de verzoekende partij wordt op geen enkele wijze afgewogen ten aanzien van deze van de voorgedragen / benoemde kandidaat.

De diversiteit van de loopbaan van de verzoekende partij, de langere en meer uitgebreide ervaring (in Oudenaarde, Brugge en Brussel alsook Gent en Veurne),... wordt op geen enkele wijze vergeleken. Aan het gegeven dat de verzoekende partij nagenoeg alle materies heeft behandeld gedurende een ruimere periode als substituut-arbeidsauditeur, ook het strafrechtelijke luik (in tegenstelling tot de voorgedragen/benoemde kandidaat) wordt geen enkele aandacht geschonken. Hetzelfde geldt voor de weerslag op de onmiddellijke inzetbaarheid van de verzoekende partij ten opzichte van de voorgedragen/benoemde kandidaat.

Het volkomen gebrek aan vergelijking van de titels en verdiensten, laat staan van een deugdelijke vergelijking blijkt uit de identieke motivering van het verkiezen van de voorgedragen/benoemde kandidaat ten opzichte van de kandidatuur van de verzoekende partij met betrekking tot de andere vacante plaats.

Advies van de eerste voorzitter van het arbeidshof te Brussel

27. Afgezien van hetgeen in het eerste middel is aangevoerd, heeft de eerste voorzitter van het arbeidshof een advies 'met voorbehoud' uitgebracht. De motivering van het advies is uiterst beknopt en getuigt geenszins van enige objectiviteit. De opmerkingen worden op geen enkele wijze gestaafd.

28. De verzoekende partij heeft op 09 april 2014 reeds uitgebreid zijn opmerkingen gemaakt bij het verleende advies.

Hij verwijst dan ook integraal naar deze opmerkingen welke op geen enkele wijze in rekening zijn gebracht, laat staan weerlegd.

De verzoekende partij kan bij wijze van voorbeeld uitdrukkelijk en beknopt nog op het volgende wijzen:

- minder goede onmiddellijke kennis van gerechtelijk recht en arbeids-overeenkomstenrecht

- * in strijd met andere adviezen en curriculum vitae

- ‘het is niet zeker of de verzoekende partij voldoende interesse heeft voor juridische opzoeken en diepgaande juridische redeneringen
 - * niet zeker: waaruit blijkt dit, wordt dit afgeleid, ...?
 - * weinig concrete bewoordingen
- ‘De motivatie van de heer XXXX, met name zijn leeftijd en het aantal jaren substitueert arbeidsauditeur, roept eveneens vragen op. Ik had graag een andere motivatie gezien voor een functie als rechter.’
 - * deze motivatie staat niet in de kandidatuurstelling (zie pagina 5-7)
 - * deze stelling is weerlegd in het schrijven van 09 april 2014 (zie pagina 3-4)
- ‘Hij behandelt sinds kort burgerlijke zaken.’
 - * in strijd met curriculum vitae
 - * slechts sinds 01 augustus 2013 bij parket
 - * deze stelling is weerlegd in het schrijven van 09 april 2014 (zie pagina 2)

29. Het advies van de eerste voorzitter van het arbeidshof te Brussel is uiterst karig en rondt in strijd met het voorliggende dossier gemotiveerd. Als conclusie (niet de eindvermelding) van het advies wordt enkel ‘op huidig ogenblik met voorbehoud’ vermeld, terwijl uitdrukkelijk wordt vermeld dat dit ‘gemotiveerd door objectieve overwegingen’ moet zijn. Advies Korpsoverste (Arbeidsauditeur)

30. De verzoekende partij heeft als eindvermelding ‘gunstig tot zeer gunstig’ gekregen.

De benoemde kandidaat heeft als eindvermelding ‘zeer gunstig zelfs uitstekend’ gekregen. Hierover stelt de benoemings- en aanwijzingscommissie dat niet in dergelijke eindbeoordeling is voorzien zodat ‘dit advies geacht (wordt) een zeer gunstig advies te zijn’.

Over de vermelding ‘gunstig tot zeer gunstig’ wordt niets vermeld.

Het ministerieel besluit van 18 augustus 2005 tot bepaling van het standaardformulier van advies bedoeld in artikel 259ter, §1, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek voorziet nochtans slechts 4 eindvermeldingen (zeer gunstig, gunstig, met voorbehoud, ongunstig).

De verzoekende partij wijst er voor de volledigheid op dat hij de beweerdde minpunten heeft gekaderd in zijn brief van 16 april 2014 waarvan bevestigend akte is genomen, maar waarmee geen rekening is gehouden.

Advies Stafhouder balie

31. Alle kandidaten hebben van de raad van de Nederlandstalige Orde van Advocaten van Brussel een ‘zeer gunstig’ advies gekregen.

De voorkeur voor de voorgedragen/benoemde kandidaat vindt geen steun in dit element. Enkel de motivatie van de verzoekende partij wordt in vraag gesteld zonder de bekwaamheid en geschiktheid van de kandidaten ten opzichte van elkaar af te wegen.”

23. In de memorie van wederantwoord voegt verzoeker hier het volgende aan toe:

“22. De door de verwerende en tussenkomende partij aangehaalde ruime discretionaire bevoegdheid doet op geen enkele wijze afbreuk aan de kritiek van de verzoekende partij en de feitelijke vaststelling dat zijn kandidatuur niet deugdelijk is beoordeeld en zelfs op geen enkele wijze is vergeleken met deze van de tussenkomende partij.

De argumentatie dat een positieve motivatie van de weerhouden kandidatuur volstaan, kan om dezelfde redenen niet worden bijgetreden. De eerste premisse blijft dat de kandidatuur van de verzoekende partij zowel in feite als in rechte correct wordt beoordeeld en er ook de verschillende titels en verdiensten worden vergeleken. Er kan niet om de vaststelling heen dat geen dergelijke vergelijking heeft plaatsgevonden en dat eenvoudigweg wordt volstaan met het plaatsen van (onterechte) vraagtekens bij de motivering van de verzoekende partij voor zijn kandidaatstelling. Indien de (voorafgaande) adviezen niet zijn uitgebracht op basis van de correcte feitelijke gegevens en bij de voordracht daarmee evenmin wordt rekening gehouden (ondanks de uitdrukkelijk geformuleerde opmerkingen), kan de algemene stijlformule dat er ‘aandacht’ (sic) is voor de ‘professionele verdiensten’ van de verzoekende partij op geen enkele wijze volstaan om voor te houden dat er wel degelijk een afdoende vergelijking van titels en verdiensten zou hebben plaatsgevonden. Zulks is niet ernstig en getuigt van weinig respect ten aanzien van de kandidatuur van de verzoekende partij.

De verwerende partij komt niet verder dan enkele algemene beschouwingen die geen afbreuk doen aan de terechte wettigheidskritiek van de verzoekende partij. Het gebrek aan deugdelijke vergelijking van titels en verdiensten kan evenmin worden goedge maakt door te verwijzen naar de verschillende beoordeling op het vlak van de motivatie van de kandidaten. Afgezien van het gegeven dat de beoordeling van de motivatie van de verzoekende partij manifest onzorgvuldig en onjuist is, vormt de (beweerde) motivatie in elk geval geen criterium dat betrekking heeft op de ‘bekwaamheid’ en ‘geschiktheid’ van de kandidaten. Indien een dergelijke redenering zou worden gevolgd, zou de motivering van een voordracht telkenmale kunnen volstaan met de stelling dat de ene of andere kandidaat meer gemotiveerd zou zijn dan de andere. Een dergelijke werkwijze is niet ernstig. Het betreft bovendien allerm minst een gegeven dat eigen is aan de specifieke vacante plaats. In elk geval kan de wijze waarop de verzoekende partij postuleert hem niet ten kwade worden geduid, allerm minst ten aanzien van vacante plaatsen welke onmiddellijk in het verlengde liggen van zijn professionele loopbaan, titels en verdiensten. Er kan ook niet enkel rekening worden gehouden met hetgeen geantwoord is op een (suggestieve) vraag. Er moet rekening worden gehouden met alle stukken van de kandidaatstelling en de verwoorde motivatie. Het is weinig relevant dat een advies al dan niet uitdrukkelijk zou worden bijgetreden wanneer de

inhoud ervan wel wordt bijgetreden zonder rekening te houden met alle correcte gegevens.

Tot slot kan uit de voorstelling van de kandidatuur van de tussenkomende partij niet worden impliciet worden afgeleid dat zou zijn rekening gehouden met de ervaring en de titels en verdiensten van de verzoekende partij. Deze worden zelfs niet zorgvuldig opgelijst, laat staan dat er sprake is geweest van een deugdelijke vergelijking. Er wordt niet eens rekening gehouden met zijn aanspraken.”

24. In zijn laatste memorie dupliceert verzoeker dat het hem een raadsel blijft, indien het niet noodzakelijk is om uitdrukkelijk in te gaan op elk advies of bezwaar, hoe in dergelijke omstandigheden tot een objectieve beoordeling kan worden gekomen van de titels en verdiensten van alle kandidaten:

“De bestreden beslissing beperkt zich tot één enkel element, overigens volkomen subjectief element, namelijk het beweerde gebrek aan of twijfelachtige motivatie (*certe quod non*). Een deugdelijke en objectieve vergelijking van de titels en verdiensten kan bezwaarlijk worden geacht steun te vinden in één enkel subjectief element. Het al dan niet breed postuleren doet geen afbreuk aan de motivatie van de verzoekende partij, laat staan aan zijn geschiktheid en bekwaamheid om de te begeven functie uit te oefenen. Het laatste is evenwel niet deugdelijk onderzocht en vergeleken.

De bekwaamheid en geschiktheid van de verzoekende partij wordt op geen enkele wijze afgewogen ten aanzien van deze van de voorgedragen / benoemde kandidaat. Zulks valt onmogelijk te ontkennen.

De diversiteit van de loopbaan van de verzoekende partij, de langere en meer uitgebreide ervaring (in Oudenaarde, Brugge en Brussel alsook Gent en Veurne),... wordt op geen enkele wijze vergeleken. Aan het gegeven dat de verzoekende partij nagenoeg alle materies heeft behandeld gedurende een ruimere periode als substituut-arbeidsauditeur, ook het strafrechtelijke luik (in tegenstelling tot de voorgedragen / benoemde kandidaat) wordt geen enkele aandacht geschonken. Hetzelfde geldt voor de weerslag op de onmiddellijke inzetbaarheid van de verzoekende partij ten opzichte van de voorgedragen / benoemde kandidaat. De verzoekende partij betwist niet dat de onmiddellijke inzetbaarheid een beoordelingscriterium kan zijn, wel dat geen rekening is gehouden met zijn titels en verdiensten op dat vlak, laat staan dan een vergelijking heeft plaatsgevonden. De stelling dat er aandacht is geweest voor de professionele kwaliteiten van de verzoekende partij blijkt uit niets. De kritiek van de eerste voorzitter is reeds afdoende weerlegd, zonder dat daar mee wordt rekening gehouden.

Het volkomen gebrek aan vergelijking van de titels en verdiensten, laat staan van een deugdelijke vergelijking blijkt uit de identieke motivering van het verkiezen van de voorgedragen / benoemde kandidaat ten opzichte van de kandidatuur van de verzoekende partij met betrekking tot de andere vacante plaats.”

Beoordeling

25. Het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, betrokken op de toegang tot de overheidsbetrekkingen, krachtens hetwelk iedere burger gelijke toegang heeft tot zulke ambten, vereist dat de benoemende overheid slechts een benoeming of aanstelling in een te begeven betrekking kan verlenen, nadat zij de aanspraken en verdiensten van de onderscheiden kandidaten op een zorgvuldige wijze met elkaar heeft vergeleken en afgewogen op basis van objectieve en in verband met de te begeven betrekking pertinente criteria.

De Raad van State mag zich op dit vlak niet in de plaats van de overheid stellen. Wanneer de Raad van State uitspraak doet over een beroep tot nietigverklaring – waarbij hij nagaat of de bestreden beslissing wettig is – treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op vraag van de verzoekende partij de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij mag wel nagaan of de benoemende overheid op een willekeurige wijze van haar beoordelingsbevoegdheid gebruik heeft gemaakt. Dit zal enkel het geval zijn indien de benoemende overheid handelt op een wijze waarop geen ander naar kennis en kunde redelijk bekwaam en naar feitelijk optreden redelijk handelend bestuur in dezelfde omstandigheden zou handelen. Dan moet worden vastgesteld dat de benoemende overheid onredelijk heeft gehandeld en dient de Raad van State beteugelend op te treden.

26. Met de bestreden beslissing heeft de voor benoeming bevoegde overheid zich de motieven van de voordracht van de benoemingscommissie volledig eigen gemaakt. Als hierna naar de benoemingscommissie en haar motivering wordt verwezen, geldt dit bijgevolg *ipso facto* ook de benoemende overheid en dus (de motivering van) het bestreden benoemingsbesluit.

27. Het besluit tot benoeming van een rechter dient overeenkomstig de formelemotiveringswet de feitelijke en juridische overwegingen te bevatten die eraan ten grondslag liggen en die vermeldingen moeten afdoende zijn. Het

afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

Een positieve motivering volstaat: er moet worden aangegeven waarom de benoemde kandidaat de voorkeur heeft gekregen, er moet niet worden uiteengezet waarom de andere kandidaten niet zijn benoemd. Dit betekent evenwel niet dat het benoemingsbesluit beperkt mag zijn tot de enkele vermelding dat de benoemde kandidaat de benoemingsvoorwaarden vervult of dat het kan volstaan de kwaliteiten van de benoemde op te sommen. Uit het besluit moet kunnen worden afgeleid welke redenen het bestuur ertoe gebracht hebben de ene kandidaat boven de andere te verkiezen.

28. Dit betekent niet, anders dan verzoeker het zou wensen, dat noodzakelijkerwijze de aanspraken van alle kandidaten besproken moeten worden, of dat al hun verdiensten moeten worden “opgelijst”, maar wel dat het bestuur de objectieve en pertinente criteria aanwijst op grond waarvan het er uiteindelijk toe gekomen is aan de benoemde de voorkeur te geven, hetgeen de teleurgestelde kandidaten moet toelaten in te zien op grond van welke criteria zij werden voorbijgegaan.

Ook in tegenstelling tot hetgeen verzoeker zou wensen, moet de benoemende overheid niet op elk advies of op elk bezwaar van zijkant in gaan ten einde te voldoen aan de formelemotiveringsplicht.

29. Over de tussenkomende partij spreekt de benoemingscommissie het oordeel uit dat zij “over alle vereiste persoonlijke en juridische vaardigheden en kwaliteiten beschikt om een zeer goed rechter te worden in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel”. De commissie refereert in het bijzonder aan “haar gedegen kennis van het arbeids- en socialezekerheidsrecht, haar uitgebreide en diverse professionele ervaring, haar aandacht voor opleiding en opzoeking,

haar besluitvaardigheid, haar ervaring als plaatsvervangend rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel, haar aandacht voor onthaal van en communicatie met de rechtszoekende, haar zeer sterke motivatie en haar engagement” en zij merkt op dat de tussenkomende partij “onmiddellijk inzetbaar [is] als rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel”. Er wordt ook gewezen op haar ervaring als spreker en op haar wetenschappelijke publicaties.

Deze beoordeling van titels en verdiensten wordt door verzoeker niet tegengesproken. Dat hijzelf over merkelijk grotere aanspraken ter zake zou beschikken waaraan de commissie en de benoemende overheid zijn voorbijgegaan, wordt alleszins door verzoeker niet aangetoond en zelfs niet beweerd.

30. Wel neemt verzoeker de vergelijking en beoordeling van de ervaring van de beide kandidaten in de motivering op de korrel.

Verzoeker was vier jaar advocaat, vervolgens een tweetal jaar gerechtelijk stagiair en heeft dan een carrière doorlopen in het arbeidsauditoraat. Over de tussenkomende partij leert de motivering van het benoemingsbesluit dat zij tien jaar balie-ervaring heeft, als advocate gespecialiseerd is in het arbeids- en het socialezekerheidsrecht en in dezelfde domeinen ervaring heeft als praktijkassistent en assistent aan de KULeuven, doctoranda is of minstens was op het ogenblik van kandidaatstelling en plaatsvervangend rechter in de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel.

Verzoeker overtuigt niet dat de verwerende partij uit die vergelijking in redelijkheid niet kon besluiten aan de ervaring van de tussenkomende partij meer gewicht te geven.

31. Hetzelfde geldt voor de inzetbaarheid van de tussenkomende partij. De vaststelling dat zij onmiddellijk inzetbaar is, ligt naar het oordeel van de Raad in lijn met de vaststelling dat zij reeds plaatsvervangend rechter is in de bedoelde rechtbank.

32. Wat voorafgaat weerspreekt de bewering van verzoeker dat de benoemende overheid enkel oog gehad zou hebben voor de motivatie van de kandidaten, maar toont integendeel aan dat een veel ruimer onderzoek is gevoerd.

Wat echter meer bepaald die motivatie betreft, vormt dit een onderdeel van peilen naar de geschiktheid van een kandidaat voor een welbepaalde betrekking. Een benoemende overheid handelt dan ook niet onwettig als zij die motivatie, die in redelijkheid geacht mag worden een signaal te zijn voor de wijze waarop een kandidaat de functie zal uitoefenen, mede in haar appreciatie betreft.

In de voorliggende zaak stelt de Raad van State vast dat verzoeker tijdens de hoorzitting duidelijk aangaf belangstelling te hebben voor een benoeming “naar de zetel”, terwijl de tussenkomende partij uitvoerig en gericht haar ambities toegelicht heeft voor een benoeming in de arbeidsrechtbank en zelfs welbepaald in de arbeidsrechtbank te Brussel – in die mate dat zij niet heeft deelgenomen aan een vacature te Mechelen en dat zij verklaart bereid te zijn haar doctoraatsplannen op te bergen in geval van een benoeming. Met die gegevens voor ogen, vermocht de benoemingscommissie, daarin bijgevallen door de benoemende overheid, af te leiden dat de motivatie van de tussenkomende partij haar een voordeel bood ten opzichte van verzoeker voor de openstaande betrekking in kwestie.

33. Uit al hetgeen voorafgaat volgt dat de benoemingscommissie en vervolgens de benoemende overheid de professionele verdiensten, de ervaring en de onmiddellijke inzetbaarheid van de tussenkomende partij minstens zo hoog inschat als die van verzoeker, dat verzoeker de redelijkheid van die vaststellingen niet ontkracht, dat de verwerende partij de motivatie van de betrokkenen niet verkeerd heeft ingeschat en dat ten slotte aan de tussenkomende partij de voorkeur wordt gegeven wegens haar positieve en concrete motivatie voor het te begeven ambt.

34. Hieruit volgt eveneens dat de kritiek van verzoeker op de over hem verleende adviezen van de korpsversten – die de benoemingscommissie niet is ontgaan – niet relevant is. Er blijkt immers niet dat de benoemingscommissie of de benoemende overheid op die adviezen heeft gesteund of dat eruit is geput om tot de voorgaande vaststellingen en conclusies te komen. Verzoekers juridische kennis wordt niet in twijfel getrokken, zijn professionele verdiensten worden uitdrukkelijk erkend en de beoordeling omtrent de motivatie van verzoeker steunt op de eigen vraagstellingen tijdens de hoorzitting en niet op de opmerkingen van de eerste voorzitter van het hof van beroep.

35. Het middel is ongegrond.

VI. Anonimisering

36. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt de verzoekende partij dat bij de publicatie van het arrest haar identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 juni 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren